

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Sylwia Poradzisz

Protokolant: Malwina Bortnowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu Małgorzaty Czajkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2016 roku, 18 stycznia 2017 roku, 1 marca 2017 roku, **sprawy M. K. (1)**

syna L. i W. z domu S.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 10 maja 2014 r. w W. woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z M. J. (1), K. S. (1) w celu uzyskania odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia OC od firmy (...) S.A. Oddział w Polsce, spowodowali zdarzenie - kolizję drogową pomiędzy samochodami marki B. o nr rej (...) a samochodem marki D. (...) o nr rej. (...), będącą podstawą do wypłaty tego odszkodowania

tj. o czyn z art. 298 § 1 k.k.

II. w okresie pomiędzy 3 a 13 października 2014 r. w C. woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z M. C. (2), J. N. (1) i M. J. (1), w ramach uzgodnionego wcześniej podziału ról, w celu uzyskania odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia OC od firmy (...) S.A. z siedzibą w W., spowodowali zdarzenie - kolizję drogową pomiędzy samochodami marki B. o nr rej (...) a samochodem marki B. o nr rej. (...), będącą podstawą do wypłaty tego odszkodowania

tj. o czyn z art. 298 § 1 k.k.

III. w okresie pomiędzy nieustalonym dniem 2014 r. a 24 września 2014 r. w L. woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z J. S. (1), M. J. (1), w ramach uzgodnionego wcześniej podziału ról, w celu uzyskania odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia OC od firmy (...) S.A. z siedzibą w W., spowodowali zdarzenie - kolizję drogową pomiędzy samochodami marki B. o nr rej (...) samochodem marki B. o nr rej. (...), będącą podstawą do wypłaty tego odszkodowania

tj. o czyn z art. 298 § 1 k.k.

IV. w okresie pomiędzy nieustalonym dniem 2014 r. a 24 lipca 2014 r. w L. woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z M. J. (1), w ramach uzgodnionego wcześniej podziału ról, w celu uzyskania odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia OC od firmy (...) S.A. z siedzibą w W., spowodowali zdarzenie - kolizję drogową pomiędzy samochodami marki B. o nr rej (...) a samochodem marki B. o nr rej. (...), będącą podstawą do wypłaty tego odszkodowania

tj. o czyn z art. 298 § 1 k.k.

V. w okresie pomiędzy dniem 29 grudnia 2013 r. a 2 lutego 2015 r. w L. woj. (...), ukrył dokument, którym, nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, tj. dowód rejestracyjny DR/ (...) oraz kartę pojazdu KP/ (...) samochodu marki B. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 276 k.k.

VI. w okresie pomiędzy dniem 15 października 2014 r. a 2 lutego 2015 r. w L. woj. (...), ukrył dokument, którym, nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, tj. dowód rejestracyjny DR/ (...) oraz kartę pojazdu KP/A. (...) samochodu marki B. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 276 k.k.

VII. w dniu 8 grudnia 2013 r. w W. w woj. (...), działając z innymi nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika odpowiedzialnego za przyjmowanie zgłoszenia szkód komunikacyjnych (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W., co do faktycznych okoliczności spowodowania uszkodzeń samochodu marki B. o nr rej (...), w tym co do danych pojazdu sprawcy, osoby sprawcy i poszkodowanego usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w nieustalonej dokładnie kwocie z tytułu odszkodowania z ubezpieczenia OC, ale zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłacenia odszkodowania, czym działał na szkodę (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W.

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

sprawy M. J. (1)

syna S. i V. z domu S.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

VIII. w dniu 10 maja 2014 r. w W. woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z M. K. (1) i K. S. (1) w celu uzyskania odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia OC od firmy (...) S.A. Oddział w Polsce, spowodowali zdarzenie - kolizję drogową pomiędzy samochodami marki B. o nr rej (...) a samochodem marki D. (...) o nr rej. (...), będącą podstawą do wypłaty tego odszkodowania

tj. o czyn z art. 298 § 1 k.k.

IX. w okresie pomiędzy 3 a 13 października 2014 r. w C. woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z M. C. (2), J. N. (1) i M. K. (1), w ramach uzgodnionego wcześniej podziału ról, w celu uzyskania odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia OC od firmy (...) S.A. z siedzibą w W., spowodowali zdarzenie - kolizję drogową pomiędzy samochodami marki B. o nr rej (...) a samochodem marki B. o nr rej. (...), będącą podstawą do wypłaty tego odszkodowania

tj. o czyn z art. 298 § 1 k.k.

X. w okresie pomiędzy nieustalonym dniem 2014 r. a 24 września 2014 r. w L. woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z J. S. (1), M. K. (1), w ramach uzgodnionego wcześniej podziału ról, w celu uzyskania odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia OC od firmy (...) S.A. z siedzibą w W., spowodowali zdarzenie - kolizję drogową pomiędzy samochodami marki B. o nr rej (...) samochodem marki B. o nr rej. (...), będącą podstawą do wypłaty tego odszkodowania

tj. o czyn z art. 298 § 1 k.k.

XI. w dniu 14 grudnia 2014 r. w Ś. woj. (...), działając, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracownika odpowiedzialnego za przyjmowanie telefonicznego zgłoszenia szkód

komunikacyjnych (...) S.A. z siedzibą w W., co do faktycznych okoliczności spowodowania uszkodzeń samochodu marki B. o nr rej (...), usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 6500 zł z tytułu odszkodowania z ubezpieczenia AC, ale zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłacenia odszkodowania, czym działał na szkodę (...) S.A. w W.

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

XII. w okresie pomiędzy nieustalonym dniem 2014 r. a 24 lipca 2014 r. w L. woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z M. K. (1), w ramach uzgodnionego wcześniej podziału ról, w celu uzyskania odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia OC od firmy (...) S.A. z siedzibą w W., spowodowali zdarzenie - kolizję drogową pomiędzy samochodami marki B. o nr rej (...) a samochodem marki B. o nr rej (...), będącą podstawą do wypłaty tego odszkodowania

tj. o czyn z art. 298 § 1 k.k.

sprawy K. S. (1)

córki B. i H. z domy T.

urodzonej (...) w K.

oskarżonej o to, że:

XIII w dniu 10 maja 2014 r. w W. woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z M. K. (1) i M. J. (2) w celu uzyskania odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia OC od firmy (...) S.A. Oddział w Polsce, spowodowali zdarzenie - kolizję drogową pomiędzy samochodami marki B. o nr rej (...) a samochodem marki D. (...) o nr rej (...), będącą podstawą do wypłaty tego odszkodowania

tj. o czyn z art. 298 § 1 k.k.

sprawy J. N. (1)

syna J. i B. z domu Ż.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

XIV w okresie pomiędzy 3 a 13 października 2014 r. w C. woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z M. J. (1), M. C. (2) i M. K. (1), w ramach uzgodnionego wcześniej podziału ról, w celu uzyskania odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia OC od firmy (...) S.A. z siedzibą w W., spowodowali zdarzenie - kolizję drogową pomiędzy samochodami marki B. o nr rej (...) a samochodem marki B. o nr rej (...), będącą podstawą do wypłaty tego odszkodowania

tj. o czyn z art. 298 § 1 k.k.

sprawy M. C. (2)

syna S. i D. z domu C.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

XV w okresie pomiędzy 3 a 13 października 2014 r. w C. woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z M. J. (1), J. N. (1) i M. K. (1), w ramach uzgodnionego wcześniej podziału ról, w celu uzyskania odszkodowania z tytułu umowy

ubezpieczenia OC od firmy (...) S.A. z siedzibą w W., spowodowali zdarzenie - kolizję drogową pomiędzy samochodami marki B. o nr rej (...) a samochodem marki B. o nr rej. (...), będącą podstawą do wypłaty tego odszkodowania

tj. o czyn z art. 298 § 1 k.k.

sprawy J. S. (1)

syna H. i A. z domu Z.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

XVI w okresie pomiędzy nieustalonym dniem 2014 r. a 24 września 2014 r. w L. woj. (...), działając wspólnie i porozumieniu z M. J. (1), M. K. (1) oraz innymi osobami, w ramach uzgodnionego wcześniej podziału ról, w celu uzyskania odszkodowania z tytułu umowy ubezpieczenia OC od firmy (...) S.A. z siedzibą w W., spowodowali zdarzenie - kolizję drogową pomiędzy samochodami marki B. o nr rej (...) samochodem marki B. o nr rej. (...), będącą podstawą do wypłaty tego odszkodowania

tj. o czyn z art. 298 § 1 k.k.

sprawy L. K. (1) z domu S.

córki S. i H. z domu B.

urodzonej (...) w W.

oskarżonej o to, że:

XVII w okresie pomiędzy dniem 13 lipca 2012 r. a 2 lutego 2015 r. w L. woj. (...), ukryła dokument, którym, nie miał prawa wyłącznie rozporządzać, tj. kartę pojazdu KP/A. (...) samochodu marki V. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 276 k.k.

I. ***M. K. (1)*** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt I, II, III i IV części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 298§1 kk przyjmując, że dopuścił się ich w warunkach ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 298§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

II. ***M. K. (1)*** uniewinnia od popełnienia czynów opisanych w pkt V i VI, tj. występków z art. 276 kk;

III. ***M. K. (1)*** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VII części wstępnej wyroku, tj. występkę z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 kk i 86§1 kk (w brzmieniu przed 1 lipca 2015r. na podstawie art. 4§1 kk) łączy oskarżonemu ***M. K. (1)*** jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I i III dyspozycji wyroku i orzeka karę łączną roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 2 kk (w brzmieniu przed 1 lipca 2015r. na podstawie art. 4§1 kk) warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 4 (czterech) lat;

VI. na podstawie art. 73§1 kk (w brzmieniu przed 1 lipca 2015r. na podstawie art. 4§1 kk) oddaje ***M. K. (1)*** w okresie próby pod dozór kuratora;

VII. na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego M. K. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 4.220,00 zł na rzecz (...) S.A. w W.;

VIII. **M. J. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w pkt VIII, IX, X i XII części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 298§1 kk przyjmując, że dopuścił się ich w warunkach ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 298§1 kk w zw. z art. 91§1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

IX. **M. J. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XI części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

X. na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 kk łączy oskarżonemu **M. J. (1)** jednostkowe kary grzywny orzeczone w pkt VIII i IX dyspozycji wyroku i orzeka karę łączną 110 (sto dziesięć) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

XI. na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec **M. J. (1)** obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 5.270,28 zł na rzecz (...) S.A. w W.;

XII. **K. S. (1)** uznaje za winną popełnienia czynu opisanego w pkt XIII części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 298§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza jej karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

XIII. **J. N. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XIV części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 298§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

XIV. **M. C. (2)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XV części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 298§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

XV. **J. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt XVI części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 298§1 kk i za to na podstawie powołanego przepisu przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

XVI. **L. K. (2)** uniewinnia od popełnienia czynu opisanego w pkt XVII części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 276 kk, zaliczając wydatki związane z jej udziałem na rachunek skarbu Państwa;

XVII. zasądza od oskarżonych **M. K. (1)**, **M.**

J., **K. S. (1)**, **J. N. (1)**, **M. C. (2)** i **J. S. (1)** w częściach równych na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w sprawie związane z ich udziałem w kwotach po 453,10 zł i wymierza im opłaty: **J. N. (1)**, **M. C. (2)** i **J. S. (1)** w wysokości po 140 zł, **K. S. (1)** w kwocie 100 zł **M. J. (1)** w kwocie 220 zł zaś **M. K. (1)** nie wymierza opłaty.

Sygnatura akt II K 572/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony **M. K. (1)** przed dniem 10 maja 2014r. zaproponował **M. J. (1)** zarobek w ten sposób, że miałby podać swoje dane jako osoba kupująca pojazd marki B. nr rej. (...), który miał brać udział w kolizji drogowej będącej podstawą do wypłaty odszkodowania. **M. J. (1)** wyraził zgodę, za co otrzymać miał 10% odszkodowania, a resztę przekazać **M. K. (1)**.

M. K. (1) zakupił w tym celu pojazd marki D. (...) o nr rej. (...) na osobę P. W., posiadającego polisę ubezpieczeniową w Česka pojištovna S.A. Oddział w Polsce za okres 15.04.2014r. do 14.04.2015r.

Sprawcą kolizji miała być K. S. (1), która zgodziła się na tę propozycję oskarżonego.

W celu przeprowadzenia kolizji w dniu 10 maja 2014r. K. S. (1), M. K. (1) i jego kolega P. M. udali się pod wiadukt przy ul. (...) w W.. Tam, kierując pojazdem B. M. K. (1) przejeżdżał po ścianie wiaduktu uszkadzając prawy bok pojazdu. Następnie pojazdem tym M. K. (1) uderzał w róg garażu, po czym zderzał się z pojazdem T..

Następnie K. S. (1) sporządziła oświadczenie sprawcy kolizji i złożyła swój podpis. M. K. (1) przekazał dokumenty dotyczące szkody M. J. (1), który także złożył swój podpis jako osoba pokrzywdzona. Oskarżony M. K. (1) wypełnił całość dokumentów, wykonał szkic zdarzenia i zgłosił szkodę u ubezpieczyciela Česka pojištovna S.A. Oddział w Polsce.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonych:

- K. S. (1) – k. 233-237

- M. J. (1) – k. 118-122, 169, 802-803, 869-871, 878-879, 1533-1534

Zeznania świadków:

- K. S. (2) – 45-49, 50-51, 61-62, 202-204, 233-237

Akta szkodowe i ich kserokopia – k. 2-22

W październiku 2014r. oskarżony M. K. (1) zaproponował M. J. (1) zakup samochodu na części. Samochód ten oskarżony znalazł na portalu (...). Oskarżeni wspólnie udali się po samochód do Z.. Po drodze odebrali kolegę M. M. (2) C.. M. K. (1) zaproponował M. C. (2), aby to on zakupił przedmiotowy samochód, a pieniądze na zakup przekaże M. J. (1). M. C. (2) wyraził na to zgodę.

W dniu 3 października 2014r. w miejscowości N. M. C. (2) zakupił pojazd marki B. (...) od L. B.. W związku z tym, że auto było niesprawne, zostało podpięte pod samochód M. K. (1) i w ten sposób przyholowane do C.- do miejsca zamieszkania M. J. (1). M. K. (1) zapowiedział, że znajdzie drugi samochód do stłuczki.

Udział w kolizji M. J. (1) i M. K. (1) zaproponowali J. N. (1), właścicielowi pojazdu B. nr rej (...). J. N. (1) zawarł umowę ubezpieczenia OC z (...) S.A. w dniu 08.10.2014r. M. K. (1) zorganizował dla J. N. (1) także przegląd przedmiotowego pojazdu, ponieważ nie posiadał aktualnego badania technicznego.

Następnie M. K. (1) przyjechał tym pojazdem na posesję M. J. (1) w C., gdzie zaparkowany stał pojazd B. (...) i prawym narożnikiem samochodu J. N. (1) wielokrotnie uderzył w lewy bok zaparkowanego pojazdu B..

Dokumenty dotyczące powstałej szkody M. K. (1) przekazał M. C. (2), który wypełnił je, sporządził oświadczenie o kolizji, do jakiej dojdzie miało w dniu 13.10.2014r. w D. i podpisał je. Oświadczenie to podpisał także J. N. (1).

Całość dokumentacji szkodowej M. C. (2) przesłał do (...), zgłaszając szkodę telefonicznie. M. K. (1) przyciągnął do miejsca zamieszkania M. C. (2) pojazd marki B. (...), gdzie odbyły się jego oględziny przez likwidatora. Na prośbę M. K. (1) M. C. (2) zawiadomił go o terminie oględzin. Oskarżony przyglądał się tej czynności z daleka.

Po oględzinach M. K. (1) zabrał przedmiotowy pojazd do swojego miejsca zamieszkania.

Po tym, jak M. C. (3) uzyskał informację z (...), że nie otrzyma odszkodowania, M. K. (1) powiedział mu, aby dalej ubiegał się o odszkodowanie, na co M. C. nie wyraził zgody.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonych:

- M. J. (1) – k. 118-122, 169, 802-803, 869-871, 878-879, 1533-1534

- M. C. (2) – k. 861-864, 1534

Częściowo J. N. (1) – k. 913-915, 1534-1535

Dowód rejestracyjny B. nr rej. (...) – k. 814

Oświadczenie uczestników kolizji, polisa OC (...) pojazdu B. nr rej. (...), umowy sprzedaży pojazdu (...)– koperta zbiorcza k. 815

Akta szkodowe k. 816-842

Zeznania świadka L. B. – k. 1250

We wrześniu 2014r. w mieszkaniu M. K. (1) doszło do spotkania, w którym uczestniczyli także M. J. (1) i J. S. (1). Oskarżony M. K. (1) zaproponował, że mogą wspólnie zarobić na szkodzie komunikacyjnej, wskazując, że pojazd M. J. (1) marki B. nr rej. (...) będzie poszkodowany, zaś pojazd J. S. (1) marki B. nr rej. (...) będzie sprawcą kolizji. J. S. (1) posiadał polisę ubezpieczeniową OC wykupioną w (...) Oddział (...).

W celu uzyskania odszkodowania z ubezpieczenia OC zawartego z (...) S.A. J. S. (1), M. J. (1) i M. K. (1) udali się oboma pojazdami w okolice cmentarza w L.. M. J. (1) zaparkował swój samochód, zaś M. K. (1) wsiadł do samochodu J. S. (1) i parokrotnie uderzył lewym narożnikiem tegoż pojazdu w prawy bok samochodu M. J. (1).

Następnie M. J. (1) i J. S. (1) spisali oświadczenie co do zaistniałej kolizji drogowej, wskazując, że doszło do niej w dniu 24.09.2014r. w miejscowości C..

M. J. (1) jako poszkodowany zgłosił szkodę do (...) S.A. otrzymując odszkodowanie w wysokości 5270,28 zł, z czego przekazał 1000 zł J. S. (1).

Dowód: wyjaśnienia oskarżonych:

- M. J. (1) – k. 118-122, 169, 802-803, 869-871, 878-879, 1533-1534

- J. S. (1) – k. 920-921, 1535

Akta szkodowe – k. 754-771

W lipcu 2014r. M. K. (1), chcąc uzyskać odszkodowanie zaproponował M. J. (1) udział w kolizji drogowej, wskazując, że będzie do tego celu potrzebował jego pojazdu. M. J. (1) wyraził zgodę i przyjechał swoim samochodem marki B. nr rej. (...) na posesję M. K. (1) w L.. M. K. (1) wsiadł wówczas do tego pojazdu i kierując nim, przejeżdżał parokrotnie prawym narożnikiem tego pojazdu po lewym boku swojego samochodu marki B. nr rej. (...), stojącego na podjeździe na podwórzu, powodując jego uszkodzenia, poza istniejącymi jeszcze przed zdarzeniem, a to uszkodzeniem drzwi przednich i tylnych.

Po wszystkim M. J. (1) i M. K. (1) spisali oświadczenie o kolizji, wskazując, że doszło do niej w dniu 24.07.2014r. w L., gdzie poszkodowanym był M. K. (1) kierujący pojazdem marki B. nr rej. (...), zaś sprawcą M. J. (1) właściciel i kierujący pojazdem marki B. nr rej. (...), posiadający polisę ubezpieczeniową (...) S.A. Oddział w W. obowiązującą od 22.04.2014r. do 21.04.2015r.

M. K. (1) zgłosił zaistniałą szkodę i uzyskał odszkodowanie wypłacone przez (...) S.A. w wysokości 4220 zł.

Dowód: wyjaśnienia M. J. (1) – k. 118-122, 169, 802-803, 869-871, 878-879, 1533-1534

Oświadczenie o kolizji drogowej, kosztorys szkody – koperta k. 616

Umowy sprzedaży, polisa ubezpieczeniowa pojazdu B. (...) – k. koperta k. 613

Akta szkodowe – k. 691

Zeznania świadka K. S. (2) – 45-49, 50-51, 61-62, 202-204, 233-237

W dniu 8 grudnia 2013r. oskarżony M. K. (1) usiłował wyłudzić odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia OC w (...) S.A. Oddział w Polsce wprowadzając w błąd pracownika odpowiedzialnego za przyjmowanie zgłoszeń szkód komunikacyjnych co do faktycznych okoliczności spowodowania uszkodzeń pojazdu marki B. nr rej. (...), a także danych pojazdu sprawcy, osoby sprawcy i pokrzywdzonego.

Zgodnie ze zgłoszeniem szkody, jakie wpłynęło do (...) S.A. Oddział w Polsce do zdarzenia doszło w dniu 8.12.2013r. w W.. Jako właściciel pojazdu poszkodowanego, tj. B. nr rej. (...) wskazany został oskarżony M. K. (1). Jako sprawca wskazany został K. R. – właściciel i kierujący pojazdem marki B. nr rej. (...).

W złożonym oświadczeniu sprawcy kolizji datowanym na 08.12.2013r. oskarżony M. K. (1) wskazał siebie jako sprawcę kolizji, kierując pojazdem należącym do niego marki B. nr rej. (...), zaś jako poszkodowanego A. R., kierującego pojazdem marki B. nr rej. (...), którego właścicielem był M. B..

Zgodnie z treścią oświadczenia do kolizji doszło w ten sposób, że kierujący pojazdem marki B. (...) wjeżdżając na teren parkingu nie dostosował prędkości i uderzył w tylny prawy róg poprzedzającego go pojazdu B. (...), w wyniku czego pojazd ten uderzył lewą stroną w betonowy słup latarni.

Zgodnie z opinią rzeczoznawcy dopuszczoną przez ubezpieczyciela, przebieg zdarzenia wskazywany przez uczestników kolizji nie mógł spowodować takich uszkodzeń pojazdu B. o nr rej. (...) jakie zgłoszono w szkodzie. Biegły wskazał także, że na drzwiach przednich i tylnych tegoż pojazdu widoczne były uszkodzenia, które musiały powstać w kilku innych zdarzeniach, a także, że nie stwierdził on istnienia uszkodzeń, które miałyby być wynikiem kontaktu lewego boku pojazdu z betonowym słupem.

Z uwagi na zaistniałe rozbieżności i wątpliwości (...) S.A. Oddział w Polsce odmówiło wypłaty odszkodowania.

W dniu 18 grudnia 2013r. oskarżony M. K. (1) zakupił od M. B. pojazd marki B. (...).

W dniu 12.02.2014r. M. B. zrezygnował z roszczenia odszkodowawczego dotyczącego szkody komunikacyjnej, jaka powstała w wyniku zdarzenia 8.12.2013r.

Dowód: akta szkodowe – k. 593, 594-603

Umowa sprzedaży pojazdu (...), faktura zakupu pojazdu (...) – koperta k. 604

Dowód rejestracyjny, karta pojazdu B. (...) na dane J. S. (2), dowód ubezpieczenia OC – koperta k. 605

W dniu 2 lutego 2015r. w miejscu zamieszkania M. K. (1) i L. K. (2) ujawniono dokumenty w postaci dowodu rejestracyjnego DR/ (...) i karty pojazdu KP/ (...) samochodu marki B. (...) nr rej. (...); dowodu rejestracyjnego DR/ (...) i karty pojazdu KP/A. (...) samochodu marki B. (...) nr rej. (...) oraz kartę pojazdu KP/A. (...) samochodu marki V. (...) nr rej. (...).

Przedmiotowe samochody były przedmiotem umów sprzedaży. Jak wynikało z ujawnionych dokumentów M. K. (1) zbył pojazd marki B. nr rej. (...), nabyty uprzednio w dniu 18.12.2013r. od M. B., w dniu 29.12.2013r. na rzecz M. A. za kwotę 900 zł.

Pojazd marki B. o nr rej. (...), M. K. (1) nabył w dniu 05.10.2014r. od S. K. i w dniu 15.10.2014r. zbył go na rzecz H. O..

Pojazd marki V. (...) nr rej. (...) został nabyty przez L. K. (2) w dniu 24.01.2011r., zbyty zaś przez oskarżoną w dniu 13.07.2012r. na rzecz J. N. (2). Pojazd był po wypadku, uczestniczył w kolizji drogowej w dniu 06.07.2012r., gdzie zatrzymany został dowód rejestracyjny pojazdu, miał opłaconą polisę OC w Przedsiębiorstwie (...). Wszystkie formalności dotyczące sprzedaży tegoż pojazdu wykonywał M. K. (1).

Nabywcami powyższych pojazdów, według ustaleń poczynionych przez funkcjonariuszy Policji, były osoby, które od wielu lat nie przebywały w miejscu swojego zameldowania.

Dowód: umowy sprzedaży B. (...) – koperta k. 192

Umowy sprzedaży pojazdu B. (...) – koperta k. 209

Oględziny dokumentów ujawnionych w miejscu zamieszkania M. K. (1) i L. K. (2) – k. 172-174, 452-455

Dokumenty dotyczące pojazdu V. (...) w tym umowy sprzedaży – koperta k. 212

Częściowo wyjaśnienia L. K. (2) – k. 1547

Częściowo wyjaśnienia M. K. (1) – k. 1547

Notatka informacyjna o zdarzeniu – k. 218

Kserokopie notatników służbowych – k. 219-221, 222-224

Notatki urzędowe – k. 184, 213

Dowód rejestracyjny i karta pojazdu (...) – k. 605

Karta pojazdu i certyfikat polisy pojazdu V. (...) – k. 1371

Dowód rejestracyjny i karta pojazdu, potwierdzenie ubezpieczenia pojazdu B. (...) – k. (...)

Protokół przeszukania – k. 131-140,

Oskarżony M. K. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 298§1 kk i z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i odmówił składania wyjaśnień. Jedynie co do czynów z art. 276 kk wskazał, że dokumenty sprzedanych pojazdów w postaci karty pojazdu i dowodu rejestracyjnego pozostawione zostały przez nabywców w związku z tym, że nie uiszcili całości kwoty za pojazd. Oskarżony dodał, że gdyby tylko zgłosili się po dokumenty, zostałyby im wydane.

Podobnie wyjaśniła oskarżona L. K. (2), która nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wskazała, że karta pojazdu V. (...) miała być odebrana przez nabywcę pojazdu po tym, jak zwróci akumulator, który miał wymontować z pojazdu.

Oskarżeni nie byli dotychczas karani.

Dowód: wyjaśnienia L. K. (2) – k. 1547

wyjaśnienia M. K. (1) – k. 1547

dane o karalności L. K. - k. 1561

dane o karalności M. K. – k. 1562

Sąd nadto zważył:

Dowody zgromadzone w sprawie dały podstawę do uznania winy i sprawstwa oskarżonego M. K. (1) w zakresie zarzucanych mu czynów z art. 298§1 kk i art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk, nie dostarczając takich podstaw co do czynów z art. 276 kk, także w stosunku do oskarżonej L. K. (2).

Rozstrzygnięcie Sądu oparte zostało w przedmiotowej sprawie na dowodach osobowych w postaci wyjaśnień oskarżonych M. J. (1), J. S. (1), M. C. (2), K. S. (3), a także zeznaniach świadków K. S. (2), która posiadała wiedzę co do okoliczności powodowania przez M. K. (1) zdarzeń drogowych, będących podstawą do uzyskiwania odszkodowania.

Dowodami istotnymi, które korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonych były także akta szkodowe firm ubezpieczeniowych, które obrazowały okoliczności poszczególnych kolizji drogowych stanowiących przedmiot zarzutów stawianych M. K. (1).

Sam oskarżony M. K. (1) co do zasady przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jednakże skorzystał z przysługującego mu prawa odmowy składania wyjaśnień, potwierdzając jedynie relacje współoskarżonych, zarzucając im pewne nieścisłości, jednakże nie odnosząc się do nich i nie wyjaśniając ich.

W takiej sytuacji, oceniając zgromadzony materiał dowodowy, Sąd doszedł do przekonania, że wskazane powyżej dowody zasługiwały w pełni na walor wiarygodności, albowiem były one konsekwentne, jednobrzmiące, wzajemnie uzupełniające się, a co więcej, tworzyły logiczną całość, ukazując obraz przestępczego procederu oskarżonego M. K. (1) podejmowanego wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi współoskarżonymi.

W swoich wyjaśnieniach M. J. (1) przedstawił szczegółowo przebieg zdarzeń, wskazując na udział poszczególnych oskarżonych, przygotowania do kolizji i ich okoliczności.

W swoich pierwszych wyjaśnieniach M. J. (1) wskazał, odnośnie czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia, tj. z dnia 10.05.2014r., że inicjatorem i pomysłodawcą zdarzenia był M. K. (1), który sprowadził pojazd marki B. z T. i zaproponował mu, wraz z drugą osobą, aby M. J. (1) podpisał umowę zakupu pojazdu B. na siebie. M. K. (1) zapewniał oskarżonego, że ma także drugi samochód, który będzie sprawcą kolizji. Jak wskazał M. J. (1), to właśnie M. K. (1) wypełniał wszelkie dokumenty, to on sporządził szkic zdarzenia i to on dokonywał uszkodzeń pojazdu B. w rzekomej kolizji.

Co do okoliczności zdarzenia z 10.05.2014r. relacjonowała także świadek K. S. (2), która wskazała, że w tamtym czasie była dziewczyną M. K. (1) i miała wiedzę co do tego, że oskarżony podejmował się procederu wyłudzenia odszkodowań za fikcyjne kolizje drogowe. Co do przedmiotowego zdarzenia zeznała, że pieniądze na pojazd T., który brał udział w kolizji wykładał M. K. (1) i to wraz z nią i innymi osobami udał się po ten samochód, który zakupiony został na P. W., zaś osobą, która miała być sprawcą kolizji była K. S. (1). Świadek zeznała, że w dniu w którym zostało zakupione T., to w nocy M. K. (1), K. S. (1) i P. M. pojechali na jakiś wiadukt, gdzie miało dojść do kolizji. K. S. (2) podała także, że pieniądze z ubezpieczenia za tę kolizję miały być przelane na konto M. J. (1), a który, po odjęciu procentu dla siebie, miał przekazać je M. K. (1), co w pełni korespondowało z wyjaśnieniami M. J. (1).

Potwierdzeniem powyższego były także wyjaśnienia oskarżonej K. S. (1), która podała, że M. K. (1) i P. M. chcieli, aby była ona sprawcą kolizji drogowej. Oskarżona zgodziła się, aby wpisano jej dane na potrzeby tejże kolizji, za co otrzymała 50 zł, zaś P. W. taką kwotę otrzymał za zakupienie pojazdu T. na siebie.

K. S. (1) opisała także przebieg kolizji wskazując, że udała się z M. K. (1) jego samochodem marki B., towarzyszył im P. M.. Udali się w okolice O. w W., gdzie znajdował się mały wiadukt i prowadząc pojazd B. M. K. (1) przejeżdżał tym pojazdem po ścianie wiaduktu, uszkadzając jego prawy bok. Następnie samochodem tym udali się w okolice garaży, gdzie M. K. (1) uszkadzał bok B. o róg garażu. Oskarżona podała także, że następnie udali się po pojazd T. i po powrocie M. K. (1) uderzał w T. swoim pojazdem B., aby wykazać, że doszło do zderzenia między tymi pojazdami. Następnie spisali oświadczenie co do przebiegu kolizji.

Dowody powyższe były zatem bardzo spójne, wskazywały na tożsame elementy zdarzenia, na udział tych samych osób, w tym oskarżonego M. K. (1), jako inicjatora i osobę przeprowadzającą całość zdarzenia. Sąd nie miał wątpliwości co do winy i sprawstwa oskarżonego M. K. (1) w tym zakresie.

Dodatkowo z akt szkodowych sprawy wynikało, że w istocie doszło do zgłoszenia przedmiotowej kolizji z dnia 10.05.2014r., a która miała mieć miejsce pod Wiaduktem przy ul. (...) w W.. Uczestnikami kolizji, zgodnie z podjętymi decyzjami jak wynikało z dowodów osobowych, był M. J. (1) jako pokrzywdzony i właściciel pojazdu B. nr rej. (...) oraz K. S. (4).

Co do czynu opisanego w pkt II aktu oskarżenia, także i w tym zakresie podstawą rozstrzygnięcia stały się wyjaśnienia oskarżonego M. J. (1), który wskazał, że w październiku 2014r. M. K. (1) zaproponował mu zakupienie auta na części, na co tenże się zgodził. M. K. (1) wyszedł także z propozycją dla kolegi M. J. (1) – oskarżonego M. C. (2), aby przedmiotowy pojazd zakupił na swoje dane, a który to samochód miałyby wziąć udział w kolizji drogowej. M. J. (1) opisał w jaki sposób doszło do uszkodzenia pojazdu marki B. (...), a to, że to oskarżony M. K. (1) innym pojazdem marki B. (...)SM wielokrotnie uderzał prawym narożnikiem tegoż pojazdu w lewy bok B. (...).

Okoliczności te potwierdził oskarżony M. C. (2), który podał, że M. K. (1) poznał za pośrednictwem M. J. (1) i za namową M. K. (1) zakupił pojazd marki B. (...) na swoje dane, a za który to pojazd zapłacił M. J. (1). M. C. (2), zgodnie z wyjaśnieniami M. J. (1), przyznał, że zakupiony pojazd był zepsuty, nie jeździł, co potwierdził także świadek L. B., od którego zakupiono pojazd, i został przez nich przyholowany na posesję M. J. (1). Oskarżony M. C. wskazał także, że M. K. (1) i M. J. (1) namówili go, aby zrobić szkodę na tenże pojazd, przy czym oskarżony nie brał udziału w przebiegu kolizji, co przyznał także M. J. (1). Co istotne, M. C. (2) wskazał, że M. K. (1) po dokonaniu stłuczki w przedmiotowym pojeździe, przywiózł mu dokumenty, które tenże wypełnił, napisał oświadczenie i podpisał. Także w obecności M. K. (1) zadzwonił do (...) i zgłosił szkodę. Znamienne w wyjaśnieniach M. C. (2) była także okoliczność udziału M. K. (1) w oględzinach pojazdu poszkodowanego; wskazał on bowiem, że zawiadomił M. K. (1) o terminie oględzin, tenże stawił się, ale obserwował oględziny z daleka, aby nie widział go likwidator. To M. K. (1) także nakłaniał M. C. (2), aby domagał się odszkodowania, kiedy (...) poinformowało, że nie zostanie ono wypłacone.

Z wyjaśnień M. J. (1) wynikało także, że M. K. (1) przekazał mu, że właścicielowi pojazdu, który miał być sprawcą kolizji zaproponował załatwienie przeglądu i około 200 zł.

Jak wynikało z akt szkodowych właścicielem B. (...)SM był oskarżony J. N. (1), który potwierdzając tę okoliczność zaprzeczył, aby kolizja była celowa i wskazując, że była to w rzeczywistości niewinna stłuczka, a jego błąd polegał na tym, że dał się namówić na przekazanie dokumentów dotyczących tejże kolizji, które nadesłane zostały przez (...), oskarżonym.

Wyjaśniając na rozprawie J. N. (1) podał, że w kolizji uczestniczyli M. J. (1) i M. K. (1), wskazując ich na Sali rozpraw i dodając, że po zdarzeniu przekazywał im papiery, a oskarżeni załatwili mu przegląd, bo w czasie kolizji nie miał ważnego przeglądu.

M. J. (1) w konfrontacji z J. N. (1) zaprzeczył, aby spotkał się z nim w czasie kolizji, ponieważ to nie on prowadził wówczas pojazd, a M. K. (1), jak wskazał w swoich wcześniejszych wyjaśnieniach. M. J. (1) wskazał także, że tylko raz widział się z J. N. (1) jeszcze przed szkodą i rozmawiał z nim na temat jego samochodu i czy chce zarobić pieniądze. Dalsze ustalenia prowadził natomiast oskarżony M. K. (1). M. J. (1) zaprzeczył, aby odbierał jakiegokolwiek dokumenty od J. N. (1).

W ocenie Sądu wyjaśnienia J. N. (1) nie polegały na prawdzie i miały na celu przede wszystkim uniknięcie odpowiedzialności. Tymczasem wyjaśnienia M. J. (1) były bardzo logiczne i przedstawiały przebieg zdarzenia w sposób wiarygodny.

Za co najmniej naiwne należało uznać wyjaśnienia J. N. (1), że przez głupotę przekazał dokumenty przesłane przez (...) jednemu z oskarżonych wskazanych na rozprawie, a co wskazywało na M. K. (1), skoro M. J. (1) zaprzeczył, aby

odbierał takowe dokumenty. Powodem przekazania dokumentów, jak wskazał J. N. (1) była możliwość uzyskania przez M. K. (1) i M. J. (1) większej korzyści, bo, jak mówili, znali się na tym. Który ze sprawców kolizji, z którego to polisy OC miałyby być realizowane odszkodowania miałyby na uwadze większą korzyść poszkodowanego. Jest to argumentacja w pełni nielogiczna. Nadto, J. N. (1) sam przyznał, że oskarżeni załatwili mu przegląd, ponieważ nie miał ważnego przeglądu w czasie kolizji, a zatem okoliczność ta korespondowała z relacją M. J. (1), który podał, że M. K. (1) przekazał mu, że załatwi przegląd dla właściciela pojazdu sprawcy.

Dodając do tego całokształt wyjaśnień M. J. (1), w którym przedstawił on cały mechanizm powstania szkody, to w istocie jego wyjaśnienia uznać należało za logiczne, spójne i wiarygodne. J. N. (1) nie potrafił przecież przedstawić okoliczności zdarzenia podając, że nie chce wyjaśniać jak wyglądało to zdarzenie.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia J. N. (1) nie polegały na prawdzie i nie przedstawiały faktycznych okoliczności zdarzenia.

Odnosnie czynu III, także i w tym zakresie podstawą rozstrzygnięcia Sądu były wyjaśnienia oskarżonego M. J. (1) i zbieżne z nimi wyjaśnienia J. S. (1). Obaj oskarżeni wskazali w sposób spójny, że inicjatywa uzyskania odszkodowania za kolizję drogową wyszła od M. K. (1), który wskazał, że uczestniczyć w niej mają pojazd M. J. (1) jako poszkodowany i J. S. (1) jako sprawca. Obaj oskarżeni zgodnie przedstawili także przebieg kolizji wskazując, że miała ona miejsce w L. i polegała na tym, że M. K. (1) prowadząc pojazd J. S. (1) uderzał w bok pojazdu M. J. (1).

W sposób jednoznaczny wynikało z tychże dowodów, że obaj uczestnicy zdarzenia złożyli stosowne oświadczenie, zaś M. J. (1) zgłosił szkodę i uzyskał odszkodowanie. Całość postępowania odszkodowawczego potwierdziły akta szkodowe, w tym także wyjaśnienia obu oskarżonych co do okoliczności treści sporządzonego oświadczenia.

Dowody te Sąd uznał za wiarygodne jako spójne i jednobrzmiące.

Podobną ocenę co do wartości dowodowej wyjaśnień oskarżonego M. J. (1) Sąd podjął odnośnie czynu IV, tj. w zakresie kolizji, do jakiej dojsć miało w dniu 24.07.2014r. w L..

Wyjaśnienia M. J. (1), poparte aktami szkodowymi, stanowiły zasadniczy dowód sprawstwa nie tylko tegoż oskarżonego, ale także M. K. (1).

M. J. (1), któremu zarzucano działanie wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1), przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów i złożył szczegółowe wyjaśnienia dotyczące każdego ze zdarzeń objętych aktem oskarżenia, w którym brał udział.

Jego relacje przedstawiały okoliczności poszczególnych zdarzeń drogowych, ich przebieg, udział każdego ze sprawców.

Spójne z jego relacjami pozostawały wyjaśnienia J. S. (1) i M. C. (2), co powyżej przedstawiono, jako współsprawców dwóch z zarzucanych czynów. Nie sposób przyjąć, że stanowiły one wyłącznie chęć pomówienia M. K. (1), skoro wszyscy wskazani oskarżeni ponieśli odpowiedzialność karną za zarzucane im czyny. Sam oskarżony M. K. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, odmawiając wyjaśnień, a zatem brak było podstaw do kwestionowania wyjaśnień M. J. (1), J. S. (1) i M. C. (2), w których przedstawiali oni udział M. K. (1) w zarzucanych mu czynach, a omawianych powyżej.

Dlatego też za wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia M. J. (1) także w zakresie czynu IV.

Tak jak poprzednio M. J. (1) opisał przebieg zdarzenia wskazując, że na prośbę M. K. (1) uczestniczył w kolizji, a która polegać miała na tym, że oskarżony M. K. (1), na terenie swojej posesji w L., kierując pojazdem M. J. (1), przejeżdżał parokrotnie narożnikiem tegoż pojazdu po boku swojego auta, uszkadzając go.

Świadkiem tego zdarzenia była także ówczesna dziewczyna M. K. (3) P.-S., która, jak wskazała w swoich zeznaniach, widziała, jak B. M. J. (1) „tłukło się” z B. M. K. (1), a co miało miejsce na posesji tegoż ostatniego za stodołą.

Akta szkodowe przedmiotowego zdarzenia potwierdziły, że M. K. (1) ubiegał się o odszkodowanie za poniesioną szkodę, wskazując jako sprawcę M. J. (1) i uzyskując z tego tytułu odszkodowanie.

Trudno zatem w takiej sytuacji twierdzić, że oskarżony M. K. (1) miałby nie brać udziału w tym zdarzeniu, skoro to on zgłosił szkodę i to on otrzymał odszkodowanie.

Wyjaśnienia M. J. (1) i zeznania K. S. (2) w sposób zbieżny wskazywały natomiast, w jaki rzeczywisty sposób doszło do powstania uszkodzeń w pojeździe M. K. (1).

Odnosnie czynu VII zarzucanego M. K. (1) rozstrzygnięcie Sądu oparte zostało przede wszystkim o dowody z dokumentów w postaci akt szkodowych L. D..

Analiza tychże akt wykazała, co zresztą omówione zostało w opinii biegłego rzeczoznawcy powołanego przez ubezpieczyciela, że przebieg zdarzenia, jaki wskazany został przez uczestników kolizji nie mógł spowodować takich uszkodzeń pojazdu B. o nr rej. (...), na jakie wskazywano w zgłoszeniu szkody. Biegły wskazał także, że na drzwiach przednich i tylnych tegoż pojazdu widoczne były uszkodzenia, które musiały powstać w kilku innych zdarzeniach, a także, co istotne, że nie stwierdził on istnienia uszkodzeń, które miałyby być wynikiem kontaktu lewego boku pojazdu z betonowym słupem.

Analiza akt szkodowych wykazała także istotne rozbieżności, co do uczestników kolizji. W zgłoszeniu szkody jako pojazd sprawcy podany został samochód marki B. nr rej. (...), zaś w oświadczeniu sprawcy kolizji wskazany został jako pojazd sprawcy samochód B. nr rej. (...). Nadto rozbieżności te dotyczyły oskarżonego M. K. (1), ponieważ w zgłoszeniu szkody wskazany został jako właściciel pojazdu poszkodowanego marki B. (...), zaś w oświadczeniu sprawcy kolizji oskarżony wskazał siebie jako sprawcę i właściciela pojazdu powodującego kolizję – marki B. nr rej. (...).

Za znamienne uznać należało także, że w dniu 18.12.2013r. M. B. sprzedał M. K. (1) pojazd marki (...), a przecież w zgłoszeniu szkody pojazd ten wskazany został jako własność poszkodowanego – M. K. (1).

Nadto, z dokumentów wynikało także, że M. K. (1) w dniu 11.12.2013r., a zatem trzy dni po kolizji, sprzedał pojazd marki B. (...), który wskazany został w jego oświadczeniu jako sprawcy kolizji, że tym właśnie pojazdem oskarżony spowodował zdarzenie w dniu 08.12.2013r.

W sposób oczywisty zatem, czemu oskarżony przecież nie zaprzeczał, zgłoszenie szkody z dnia 08.12.2013r. służyło wyłudzeniu odszkodowania, albowiem żadna ze wskazywanych okoliczności nie została potwierdzona w toku postępowania odszkodowawczego, a ujawnione rozbieżności ewidentnie wykazały, że zgłoszenie szkody nie było wynikiem faktycznego zdarzenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że swoim zachowaniem opisanym w pkt I, II, III i IV M. K. (1) wyczerpał znamiona czynu z art. 298§1 kk, zaś w pkt VII z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk.

Czynność sprawcza występku z art. 298§1 kk polega na spowodowaniu zdarzenia będącego podstawą do wypłaty odszkodowania. W przedmiotowej sprawie zdarzeniem tym były kolizje drogowe, stanowiące podstawę do odszkodowania z tytułu ubezpieczenia OC, obowiązującego w czasie zdarzenia na podstawie umów ubezpieczeniowych zawartych przez właścicieli pojazdów biorących udział w kolizji.

Z materiału dowodowego wynikało, że M. K. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami powodował zdarzenia drogowe w postaci kolizji, a które objęte były umową ubezpieczeniową i stanowiły podstawę do uzyskania odszkodowania za poniesioną szkodę majątkową w postaci uszkodzeń pojazdu.

Każdorazowo oskarżony wspólnie z innymi osobami ustalał, które samochody miały uczestniczyć w zdarzeniu i jaki miało mieć ono przebieg, po czym dochodziło do realizacji ustaleń, w wyniku których powstawały określone

uszkodzenia pojazdów i co zgłaszane było do ubezpieczyciela. Oskarżony tylko raz uzyskał odszkodowanie za zdarzenie z 24.07.2014r.

Co do czynu VII, wobec tego, iż brak było danych co do kwestii spowodowania zdarzenia, przyjęto, że oskarżony dopuścił się czynu z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk, albowiem zgłaszając szkodę oskarżony wprowadził w błąd ubezpieczyciela co do faktycznych okoliczności zdarzenia, pojazdu sprawcy, osoby sprawcy i pokrzywdzonego. W wyniku poczynionych ustaleń wykazano bowiem, że w zgłaszanym zakresie zaistniały rozbieżności, zaś zgodnie z opinią rzeczoznawcy, zgłoszone uszkodzenia pojazdu nie odpowiadały zgłaszanemu przebiegowi kolizji.

W związku z tym, że oskarżony nie uzyskał odszkodowania, jego czynność sprawcza zakończona została na etapie usiłowania.

Zarzucanych czynów oskarżony dopuścił się umyślnie i to z zamiarem bezpośrednim. Całokształt podejmowanych przez niego zachowań ukierunkowany był na uzyskanie odszkodowania za zdarzenie będące jego podstawą. Jego działania zmierzały zatem świadomie i celowo do realizacji zamiaru.

Uznając oskarżonego M. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 298§1 kk, przyjmując, że dopuścił się ich działając w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art. 298§1 kk w zw. z art. 91§1 kk Sąd wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności.

Za czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk, na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 286§1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Łącząc obie kary jednostkowe, przy zastosowaniu przepisów sprzed 1 lipca 2015r., na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk Sąd orzekł karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§2 kk na okres próby 4 lat.

Z uwagi na to, że oskarżony jest sprawcą młodocianym, na podstawie art. 73§1 kk Sąd oddał skazanego pod dozór kuratora.

Na podstawie art. 46§1 kk Sąd orzekł zaś wobec M. K. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty uzyskanego odszkodowania – 4.220 zł na rzecz (...) S.A w W..

W ocenie Sądu orzeczone kary jednostkowe i kara łączna są adekwatne zarówno do stopnia winy sprawcy, jak i społecznej szkodliwości popełnionych czynów.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych i zgromadzonego materiału dowodowego osoba M. K. (1) jawiła się jako postać istotnie zaangażowana w proceder oszustw ubezpieczeniowych. Z wyjaśnień współoskarżonych wynikało, że to właśnie M. K. (1) był inicjatorem zdarzeń, to on przygotowywał dokumentację, to on przeprowadzał w większości przypadków kolizje drogowe. Już choćby ujawnione w miejscu zamieszkania oskarżonego dokumenty mogły naprowadzać, że czyny objęte przedmiotowym aktem oskarżenia nie były jedynymi sprawczymi zachowaniami M. K. (1), ale proceder ten był dużo szerszy, na co wskazywały także zeznania K. S. (2), czy wyjaśnienia M. J. (1).

Sąd oczywiście nie mógł brać pod uwagę innych okoliczności, aniżeli te, które legły u podstaw ustalonego stanu faktycznego, niemniej jednak nie sposób było pominąć ewidentnej okoliczności, iż M. K. (1) doskonale zdawał sobie sprawę z przestępczego charakteru swoich działań i podejmował je właśnie w tym celu, aby uzyskać korzyść majątkową w postaci odszkodowania.

Z tych też względów Sąd uznał, że jego zachowanie było wysoce szkodliwe, godzące w prawidłowy obrót działalności ubezpieczeniowej, służące wyłącznie zaspokojeniu potrzeb finansowych, godzące we wszelkie zasady wynikające z trwałości umów, poszanowania strony umowy.

Zachowania oskarżonego podejmowane były z niskich pobudek, nie zasługujących na jakiegokolwiek usprawiedliwienie, wynaturzające zasady uczciwości i współżycia społecznego.

Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony jest młodą osobą, co uzasadniało i podkreślało wychowawczą rolę kary, a jej wysokość determinowana była chęcią wykazania potępienia i naganności sprawczego zachowania oskarżonego.

Mając na uwadze, że oskarżony nie był dotychczas karany i jest młodym człowiekiem, przed którym rysuje się przyszłość, Sąd uznał, iż istnieją podstawy do zastosowania wobec niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, na okres czteroletni, który pozwoli na zweryfikowanie jego zachowania pod kątem przestrzegania porządku prawnego.

Dodatkowym środkiem dyscyplinującym będzie dozór kuratora, który nadzorować będzie prawidłowy przebieg okresu próby i służyć może skazanemu ewentualną pomocą w celu podporządkowania się przepisom prawa.

Jako dodatkowe obciążenie sprawcy orzeczono obowiązek naprawienia szkody, który ma na celu odczucie przez skazanego naganności jego zachowania i poniesienie konsekwencji sprawczego działania, w wyniku którego M. K. (1) uzyskał korzyść majątkową.

Zdaniem Sądu oskarżony musi uzmysłwić sobie po pierwsze, że jego zachowanie nie było zgodne z porządkiem prawnym i realizowało znamiona przestępstwa, po drugie, że było to zachowanie wysoce naganne i szkodliwe i po trzecie, że każde tego typu działanie spotka się z reakcją karną, której skutki będą odczuwalne przez sprawcę.

M. K. (1) musi także mieć świadomość, że każde jego zachowanie sprawcze podjęte obecnie może skutkować zarządzeniem wykonania kary orzeczonej w niniejszej sprawie i prowadzić do orzeczenia kary o charakterze bezwzględny.

W ocenie Sądu orzeczona kara w pełni zrealizuje wszystkie jej zadania, zarówno represyjne, jak i wychowawcze i prewencyjne.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd obciążył oskarżonego wydatkami związanymi z jego udziałem w sprawie, a na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił go od uiszczenia opłaty.

Odnosnie czynów z art. 276 kk zarzucanych M. K. (1) (czyn V i VI) oraz L. K. (2) Sąd nie znalazł podstaw do uznania ich winy i sprawstwa w tym zakresie.

Przestępstwo z art. 276 kk może być popełnione jedynie umyślnie, a wskazane znamiona czasownikowe czynności sprawczej wskazują na intencjonalność działania sprawcy.

Zarzucane obu oskarżonym przestępstwo ukrywania dokumentów, którymi nie mieli prawa wyłącznie dysponować, a to karty pojazdów i dowody rejestracyjne pojazdów marki B. (...), B. (...) i karta pojazdu V. (...), oparte zostało na tej podstawie, iż dokumenty te zostały ujawnione w toku przeszukania w miejscu zamieszkania M. K. (1) i L. K. (2) wraz z dokumentami, z których wynikało, że pojazdy te zostały zbyt przez oskarżonych na rzecz innych osób, a zatem obowiązkiem oskarżonych było przekazanie kart pojazdów i dowodów rejestracyjnych ich nabywcom.

W ocenie Sądu w zaistniałej sytuacji, a to ujawnienia dokumentów pojazdów pomimo ich sprzedaży nie mogło stanowić jedyne i podstawowe dowodu sprawstwa w zakresie czynu z art. 276 kk. Postawienie zarzutu w tym zakresie wymagałoby poczynienia ustaleń, czy w istocie nabywcy pojazdów domagali się wydania dokumentów, czy zgłaszali jakiegokolwiek roszczenia w tym zakresie.

Z wyjaśnień M. K. (1) i L. K. (2) wynikało, że nabywcy wiedzieli, gdzie znajdują się dokumenty pojazdów i w sposób celowy pozostawili je u oskarżonych, jak w przypadku pojazdu V. (...), co miało być zabezpieczeniem zwrotu akumulatora przez kupującego, bądź też w dwóch pozostałych przypadkach w związku z nieuiszczeniem całości

należności za pojazd. Okoliczności takiej nie sposób oczywiście wykluczyć, choć jest ona co najmniej zastanawiająca, skoro dokumenty, w szczególności dowód rejestracyjny, wymagane są w sposób oczywisty do użytkowania pojazdu.

W materiale dowodowym sprawy brak jednakże dowodów, które w sposób oczywisty wykluczałyby wskazaną wersję. W takiej sytuacji zarzut ukrycia dokumentów jest chybiony. Skoro bowiem dokumenty te znalazły się u oskarżonych z woli i za zgodą nabywców pojazdów, a zatem dobrowolnie i świadomie, to nie sposób przyjąć, że dokumenty te zostały ukryte przez M. K. (1) i L. K. (2). Ukrycie dokumentu polega bowiem na utajnieniu miejsca jego przechowywania, wbrew woli dysponenta; ukrycie zakłada przeciwstawienie się woli osoby uprawnionej, bez tej cechy byłoby równoznaczne z samym posiadaniem dokumentu, które nie daje podstawy do odpowiedzialności z art. 276 kk (za G. 2017 Kodeks karny. Komentarz 2017, L.- Art. 276).

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 21.08.2012r. (III KK 403/11) wskazał, że typ przestępstwa ukrywania dokumentu (art. 276), którym sprawca nie ma prawa wyłącznie rozporządzać, polega na podjęciu tego rodzaju zachowań, w wyniku których dokument znajdzie się w miejscu znanym sprawcy, nieznanym natomiast osobom, którym przysługuje prawo do rozporządzania dokumentem, choćby nie wyłącznie.

Znamię „ukrywania” dokumentu interpretowane winno być jako utajnienie miejsca jego przechowywania, umieszczenie w takim miejscu, o którym jego legalny dysponent nie wie. Istota ukrycia polega zatem na ulokowaniu dokumentu w miejscu nieznanym dla osoby uprawnionej, gdy sprawca swoje działanie w sposób świadomy ukierunkowuje na wywołanie takiego stanu, aby dokument był ukryty, schowany, niedostępny dla osoby uprawnionej (...) (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 09.12.2010r., II AKa 397/10).

Oczywistym pozostaje zatem, że aby przypisać M. K. (1) i L. K. (2) sprawstwo i winę z art. 276 kk należałoby ustalić ponad wszelką wątpliwość, że działali oni w celu ukrycia przedmiotowych dokumentów przed nabywcami pojazdów, a zatem, że kupujący auta nie mieliby wiedzy, gdzie znajdują się dokumenty.

Takiego ustalenia Sąd nie mógłby poczynić w świetle zgromadzonego materiału dowodowego.

Pomimo tego, że wyjaśnienia oskarżonych nie zostały podważone przez jakikolwiek dowód przeprowadzony w postępowaniu dowodowym, Sąd rozważał w tym zakresie także inną sytuację, która jawiła się na tle całokształtu okoliczności sprawy za prawdopodobną.

Mając na uwadze ustalenia z postępowania przygotowawczego, że nabywcami przedmiotowych pojazdów były osoby, które od lat nie przebywały w swoim miejscu zamieszkania, co uniemożliwiło ich przesłuchanie, zachodziło prawdopodobieństwo, że przedmiotowe umowy sprzedaży pojazdów były pozorne, a ich stroną były jedynie osoby podstawione, które de facto nigdy przedmiotowych aut nie zakupiły, nie stały się ich właścicielami. Poza okolicznością nieznanego miejsca pobytu tychże osób, okolicznością znamioną było ujawnienie w miejscu zamieszkania oskarżonych, poza dokumentami pojazdów, także innych umów sprzedaży dotyczących tychże samochodów, poprzedzających nabycie przez M. K. (1), co może budzić wątpliwości z uwagi na to, że winien on wydać takie dokumenty nabywcy. Ponadto, żaden ze sprzedanych samochodów nie został przerejestrowany na nowego nabywcę.

Mając na uwadze proceder, w którym uczestniczył oskarżony M. K. (1), zawarcie tychże umów na tzw. „słupy” jawi się jako prawdopodobne, choć nie sposób było przyjąć takiego ustalenia za jedynie prawdziwe, a dodatkowo prokurator nie postawił oskarżonym w tym zakresie żadnego zarzutu, ograniczając się jedynie do zarzutu ukrycia dokumentu wobec ich ujawnienia w miejscu zamieszkania oskarżonych.

Gdyby uznać jednakże, iż w rzeczywistości były to tylko umowy fikcyjne, to także i wówczas nie byłoby podstaw do przypisania oskarżonym wyczerpania znamion z art. 276 kk, skoro uprawnienia z tytułu własności nie przeszły na nabywców, a zatem nie można było uznać, że oskarżeni nie mają prawa do wyłącznego rozporządzenia dokumentem. De facto bowiem zarówno pojazd, jak i dokumenty pozostałyby w ich gestii, a więc wyłączona zostałaby możliwość ukrycia dokumentu.

Wobec tego, że materiał dowodowy nie dał podstaw do przyjęcia, że oskarżeni M. K. (1) i L. K. (2) ukryli przedmiotowe dokumenty, Sąd uniewinnił oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów z art. 276 kk.